

Original Research

Relationships Between Affective Control with Marital Adjustment: the Mediating Role of Marital Intimacy

Ameneh Habibi¹ , Somayeh Keshavarz^{*2} , Alireza Kakavand³

¹. MA, Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Imam Khomeini, Qavin, Iran

²Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran. (Corresponding Author). s.keshavarz@soc.ikiu.ac.ir

³Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.

Background and Purpose

The marital adjustment holds significant importance in evaluating the stability and longevity of a marital relationship. Marital adjustment serves as the fundamental pillar of family dynamics, fostering a sense of happiness, satisfaction, and mutual fulfilment of needs among couples. This idea holds significant importance as a foundational element in marriage for several couples (Jardavi et al., 2022). Marital adjustment may be influenced by many factors, including the personality traits of the individuals involved, the educational status and environments they are living in, the meaning they attribute to the institution of marriage, as well as their educational background, views, and tendencies (Yavuz & Yıkıms, 2022). The level of adjustment between individuals in a relationship directly influences the quality of their relationship and the degree of closeness experienced by the couple. Hence, the level of marital adjustment could have a strong correlation with the degree of closeness between couples (Davood Vandı et al., 2018; Wagner et al., 2020; Farhadi et al., 2020).

To elucidate, the presence of strong marital intimacy serves as a positive component that has the potential to enhance emotional stability for both spouses while also serving as a safeguard within their relationship (Lee et al., 2021). The regulation of emotions within a romantic partnership is a significant aspect associated with the development of intimacy. Couples that can effectively manage their emotions tend to experience greater levels of marital satisfaction and adjustment, fostering a sense of intimacy between partners (Mazzuca et al., 2019). Mirgain and

Cordova (2007) propose that the satisfaction of couples can be influenced by emotion regulation skills, which in turn impact marital intimacy. Given the significance of couples' relationships in the establishment of both the family unit and society at large, along with the dearth of comprehensive research on the factors influencing marital adjustment, intimacy, and emotional control, the primary objective of this study is to examine the association between emotional control and marital adjustment, while considering the mediating influence of intimacy.

Method

The present study is characterized by its foundational nature, employing a quantitative approach and utilizing a correlational research design with path analysis modelling as the chosen methodological approach. The study included the entire population of married individuals residing in Karaj city over the period of 2021-2022. The study sample comprised 220 individuals, with the data of 13 participants who provided partial responses to the questionnaires being excluded. The participants were selected using a convenience sampling procedure. The study's inclusion criteria included the minimum duration of five years of marriage and the provision of informed consent by participants. Conversely, the exclusion criteria consisted of two factors: inadequate information provided by participants and a period of marriage of less than five years. The research instruments employed in this study consisted of the Affective Control Scale developed by Williams et al. (1997), the Marital Intimacy Scale developed by Thompson and Walker (1989), and the Dyadic Adjustment Scale developed by Spiner (1984). In the present study, the internal consistency of the total score for the Affective Control Scale was assessed using Cronbach's alpha method, yielding a coefficient of .90. Similarly, the internal consistency coefficients for the Dyadic Intimacy Scale and Marital Intimacy Scale were estimated as .94 and .96, respectively.

Results

The mean age and its corresponding standard deviation of the research participants were reported as 12.63 ± 33.73 . The gender distribution of the subjects indicated that 15.5% were male and 84.5% were female. The present study utilized AMOS24 software to conduct data analysis, focusing on the mediation role of marital intimacy in the association between emotional control and marital adjustment among couples. Prior to data analysis, careful examination of the modelling assumptions of path analysis was conducted. The model fit indices indicate that the research model exhibits a strong fit. The findings indicate that there is a statistically significant relationship between emotion control and marital adjustment, as well as between emotion control and marital intimacy among couples. Additionally, a statistically significant relationship was seen between marital intimacy and marital adjustment among couples. The researchers

employed the Sobel test to examine the potential mediating effect of marital intimacy on the association between emotional control and marital adjustment in couples. The findings from this analysis are displayed in Figure 1 and summarized in Table 1.

Table 1. The coefficients and significance of the indirect effects of emotion control on marital adjustment

Criterion variable	Predictor variable	Effect type	Unstandardized coefficient	Standardized β	Sobel statistics	<i>p</i> -value
Marital adjustment	Emotion control (mediated by marital intimacy)	indirect	-.60	-.26	3.14	.001

The findings in the table above indicate that emotional control indirectly influences marital adjustment, mediated through marital intimacy (p -value<.05).

Discussion & Conclusion

The findings indicate that the level of marital intimacy between spouses serves as a mediator in the association between emotion control and marital adjustment. Based on the research findings, it can be posited that emotional control indirectly influences marital adjustment through its impact on marital intimacy. Specifically, the lack of emotional control and unregulated expression of emotions can detrimentally affect the level of intimacy experienced by couples. This is attributed to the inability to effectively manage emotions as a barrier, impeding the establishment of closeness between spouses. In the current instance, the individual tries to maintain a certain level of emotional and physical separation from their spouse to avoid the overwhelming emotional responses exhibited by their partner. Indeed, individuals may develop a fear of intimacy with their partners to circumvent any conflicts and tensions within the relationship. Inside this specific kind of relational dynamic, self-disclosure is notably absent among couples, resulting in a dearth of intimacy experienced by spouses inside the marriage.

In contrast, when individuals have strong emotional regulation skills, they are able to overcome any barriers or fears that may impede intimacy. Consequently, couples are empowered to cultivate and foster intimate interactions. On the other hand, when the amount of intimacy between a couple is ideal, it enhances their ability to cope with challenging circumstances and increases their flexibility. Consequently, the presence of strong intimacy within a marriage contributes to marital adjustment. The impact of couples' intimacy on their adjustment can be observed through its influence on emotional regulation. This connection can be likened to a link that facilitates the connection between emotional regulation and

marital adjustment. Generally, couples that exhibit more emotional regulation skills tend to enjoy higher levels of intimacy and ultimately exhibit enhanced adjustment with one another.

This study acknowledges the potential influence of intervening variables, specifically mental and internal processes, on participants' responses to the questionnaire. However, it is important to note that the personality characteristics and IQ of the sample group were not considered in this analysis. One of the difficulties encountered in the current study related to the unfeasibility of employing random sample techniques due to the widespread transmission of the Coronavirus. Consequently, alternative sampling approaches were utilized in order to gather data. Ultimately, to enhance the generalizability of the findings, it is recommended to employ alternative sampling techniques and investigate populations encompassing diverse demographic characteristics. Based on the research findings, it is imperative to implement interventions targeting influential aspects, such as emotional regulation and marital intimacy, that impact the level of intimacy experienced by couples. These interventions aim to enhance the overall intimacy within couples.

Ethical considerations

Compliance with research ethics: The present study is derived from the Master's thesis conducted at Imam Khomeini International University (RA) in Qazvin. The present investigation was carried out in accordance with ethical guidelines.

Funding. The current study was not funded by any organization or person.

Authors' Contribution: This article is derived from the Master's thesis authored by the first author, with the second author serving as the supervisor and the third author acting as the consultant.

Conflict of interest: The authors declared no conflict of interest with any person or organization.

Awwwggemnts: We are grateful to all those who participated in this research

Data Availability: Data supporting this study are not publicly available. Please contact our-research-s.keshavarz@soc.ikiu.ac.ir

References

- Davood vandi, M., Nejad, S. N., & Farzad, V. (2018). Examining the effectiveness of gottman couple therapy on improving marital adjustment and couples' intimacy. *Iranian journal of psychiatry*, 13(2), 135. [Link]
- Farhadi, A., Salehin, S., Aghayan, S., Keramat, A., & Talebi, S. (2020). The effectiveness of reality therapy based on choice theory on marital intimacy and sexual satisfaction of newly married women. *Avicenna Journal of Nursing and Midwifery Care*, 28(2), 83-92. 10.30699/ajnmc.28.2.83[Link]

- Jardavi, H. I., Jajarmi, M., & Akbari, H. (2022). The effect of social support on marital adjustment in hospital staff: The mediating role of self-control and resilience. *Social Determinants of Health*, 8, 1-10. 10.22037/sdh.v8i1.37041 [Link]
- Lee, M., Kim, Y. S., & Lee, M. K. (2021). The mediating effect of marital intimacy on the relationship between spouse-related stress and prenatal depression in pregnant couples: An actor-partner interdependent model test. *International journal of environmental research and public health*, 18(2), 487. 10.3390/ijerph18020487 [Link]
- Mazzuca, S., Kafetsios, K., Livi, S., & Presaghi, F. (2019). Emotion regulation and satisfaction in long-term marital relationships: The role of emotional contagion. *Journal of Social and Personal Relationships*, 36(9), 2880-2895. 10.1177/0265407518804452 [Link]
- Mirgain, S., A., & Cordova, J. V. (2007). Emotion skills and marital health: the association between observed and self reported emotion skills, intimacy and marital satisfaction. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 9(36), 983-1009. <https://doi.org/10.1521/jscp.2007.26.9.983> [Link]
- Wagner, S. A., Mattson, R. E., Davila, J., Johnson, M. D., & Cameron, N. M. (2020). Touch me just enough: The intersection of adult attachment, intimate touch, and marital satisfaction. *Journal of Social and Personal Relationships*, 37(6), 1945-1967. 10.1177/0265407520910791 [Link]
- Yavuz, M., & Yıkıms, A. (2022). An investigation of the relationship between parental self-efficacy and marital adjustment levels of parents of disabled individuals: Parents of disabled individuals. *International Journal of Curriculum and Instruction*, 14(1), 378-403. [Link]

رابطه بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی: نقش واسطه‌ای صمیمیت زوجین

آمنه حبیبی^۱، سمیه کشاورز^{۲*}، علیرضا کاکاوند^۳

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۰۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۷/۱۷

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی نقش واسطه‌ای صمیمیت زناشویی در ارتباط بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی بود. طرح پژوهش حاضر همبستگی از نوع الگویابی تحلیل مسیر و جامعه آماری شامل تمامی افراد متأهل شهر کرج بود که از این بین ۲۲۰ زوج به عنوان نمونه پژوهش به شکل پیمایش اینترنتی و روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده پژوهش پرسشنامه کنترل عواطف ویلیامز و همکاران (۱۹۹۷)، پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپاتیر (۱۹۷۶) و پرسشنامه صمیمیت زناشویی تامپسون و واکر (۱۹۸۹) بود. داده‌های گردآوری شده به روش تحلیل مسیر و با استفاده از نرم افزار AMOS تحلیل شد. نتایج نشان داد کنترل عواطف اثر غیرمستقیم به واسطه‌ی صمیمیت زناشویی بر سازگاری زناشویی زوجین دارد ($\beta = 0.26, P\text{-value} = 0.001$). همچنین اثر مستقیم کنترل عواطف ($\beta = 0.39, P\text{-value} = 0.001$) و صمیمیت زناشویی ($\beta = 0.61, P\text{-value} = 0.001$) بر سازگاری زناشویی مورد تأیید قرار گرفت. زوجینی که توانایی خوبی در کنترل عواطف دارند، تعاملات صمیمانه مطلوب‌تر و صمیمیت بیشتری را در رابطه تجربه می‌کنند، یعنی به واسطه صمیمیت ایجاد شده در رابطه سازگاری زناشویی نیز افزایش می‌یابد. در تدوین مداخلات روان‌شناختی برای افزایش سازگاری زناشویی باید به نقش عوامل تأثیرگذار از جمله کنترل عواطف و صمیمیت، توجه ویژه مبذول شود.

نوع مقاله: پژوهشی اصیل

واژگان کلیدی

کنترل عواطف، صمیمیت زناشویی، سازگاری زناشویی، زوجین.

ارجاع به مقاله:

حبیبی، آمنه؛ کشاورز، سمیه و کاکاوند، علیرضا. (۱۴۰۳). رابطه بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی: نقش واسطه‌ای صمیمیت زوجین. *مطالعات زن و خانواده*، ۱۲(۱)، ۱۰-۳۱. DOI: 10.22051/jwfs.2024.43410.2975

مقدمه

رابطه زناشویی به عنوان مهمترین و اساسی ترین رابطه انسانی توصیف می شود، زیرا ساختار ابتدایی و پایه را برای ایجاد روابط خانوادگی و پرورش نسل آینده فراهم می کند. برای بیشتر بزرگسالان، شادی در زندگی بیشتر به ازدواج موفق و روابط زناشویی وابسته است تا سایر اجزای زندگی و عدم روابط موفقیت آمیز تأثیرات سوء بر افراد برجای می گذارد. شواهد مطالعاتی نشان می دهد روابط کم کیفیت بر سلامت روانی و جسمی افراد تأثیر می گذارد و همچنین برعکس، روابط موفقیت آمیز سبب رضایت و سازگاری زناشویی^۱ می شود (احمدی^۲ و همکاران، ۲۰۲۲).

سازگاری زناشویی فرآیندی است که در آن یک فرد یا یک زوج الگوی رفتاری و تعامل خود را تغییر می دهند و می پذیرند تا بیشترین رضایت را در رابطه خود به دست آورند (احمدی و همکاران، ۲۰۲۲). سازگاری زناشویی یکی از مهم ترین عوامل در تعیین دوام رابطه زناشویی است. در واقع سازگاری زناشویی اساس کارکرد خانواده است و منجر به احساس خوشبختی، رضایت و ارضای نیازهایی می شود که متقابل برآورده می شوند و این مفهوم در ازدواج برای بسیاری از زوجین مبنایی ضروری است. ازدواج هایی که بین همسران سازگاری ایجاد می کند، تعهد کامل، یکپارچگی اجتماعی مثبت و مسئولیت اجتماعی در قبال همسرشان را همراه دارد که رفاه آن ها را تضمین می کند (جرداوی و همکاران، ۲۰۲۲؛ فلوویچ^۳ و همکاران، ۲۰۱۶).

تعریف دیگری از سازگاری زناشویی وجود دارد و سازگاری را شامل ۴ بعد معرفی می کند که عبارتند از: اجماع بین زن و شوهر در مورد مسائل اصلی ازدواج، رضایت از ازدواج، انسجام زوج ها و بیان عاطفی (اونال و اکگون^۴، ۲۰۲۲). سازگاری زناشویی می تواند تحت تأثیر عواملی مانند ویژگی های شخصیتی زوجین، شرایط و محیط تربیتی، معنایی که برای ازدواج قائل هستند، تحصیلات، باورها و گرایش های آنها باشد (یاوز و یکمیش^۵، ۲۰۲۲). هر چه فرد در زندگی زناشویی سازگارتر باشد روابط بهبود می یابد و صمیمیت بین زوجین افزایش می یابد. بنابراین، سازگاری زناشویی می تواند با صمیمیت

¹. Marital adjustment

². Ahmadi

³. Filipović

⁴. Ünal & Akgün

⁵. Yavuz & Yıkmiş

زوجین^۱ ارتباط تنگاتنگی داشته‌باشد (داوود وندی^۲ و همکاران، ۲۰۱۸؛ وانگر^۳ و همکاران، ۲۰۲۰؛ فرهادی^۴ و همکاران، ۲۰۲۰؛ ترکشدوز^۵ و همکاران، ۲۰۲۱؛ همتی، ۱۴۰۰).

صمیمیت مفهومی پویا در ارتباطات انسانی، به‌ویژه روابط زوجین با یکدیگر است که به‌عنوان توانایی برقراری ارتباط با دیگران با حفظ فردیت تعریف می‌شود و وسیله‌ای برای ارضای نیازهای روانی و عاطفی مانند توجه، اعتماد، مراقبت و امنیت است و منجر به افزایش و بهبود رضایت زوجین از یکدیگر می‌شود. صمیمیت شامل گذراندن وقت با فرد دیگر، گوش دادن به یکدیگر، داشتن یک رابطه صادقانه و سرشار از اعتماد متقابل و به‌عبارت‌دیگر نشان‌دادن خود به شکل کلامی و غیرکلامی برای دیگری است (کوئی^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). مفهوم صمیمیت به برقراری یک رابطه عمیق بین فردی اشاره دارد. این یک احساس ضروری برای زوج‌ها است.

فقدان صمیمیت در ازدواج باعث ناسازگاری روانی اجتماعی، افسردگی، اختلالات عاطفی می‌شود. به‌عبارت‌دیگر، صمیمیت بالای زناشویی عامل مثبتی است که می‌تواند ثبات عاطفی را در هر دو طرف افزایش دهد و به‌عنوان یک محافظ در رابطه آن‌ها عمل کند (لی^۷ و همکاران، ۲۰۲۱).

صمیمیت فرآیندی است که در آن افراد سعی می‌کنند به یکدیگر نزدیک شوند و شباهت‌ها و تفاوت‌های خود را در احساسات، افکار و رفتارهای یکدیگر کشف کنند. از سوی دیگر، در ازدواج‌های ناموفق و منحل‌شده، عدم صمیمیت ناخواسته به روابط زوجین خاتمه می‌دهد. به‌عنوان مثال، در یک مطالعه معتبر در مورد علل طلاق در ایالات متحده، ۸۰٪ از مردان و زنان مطلقه گزارش کردند که فقدان صمیمیت به تدریج ایجادشده است و همچنین کمبود احساس عشق و ارزش‌گذاری به‌عنوان علت جدایی و شکست آن‌ها مطرح‌شده است (آقا میری و وزیر^۸، ۲۰۱۹).

یک رابطه زناشویی صمیمی مستلزم آن است که زوجین یاد بگیرند علی‌رغم تفاوت‌هایشان با یکدیگر ارتباط برقرارکنند. به‌عبارت‌دیگر صمیمیت، حمایتی است که زوجین نسبت به یکدیگر دارند و

¹. marital intimacy

². Davood vandi

³. Wagner

⁴. Farhadi

⁵. Tarkeshdooz

⁶. Choi

⁷. Lee

⁸. Aghamiri & Vaziri

یکی از مهم‌ترین نیازهای زوجین و ویژگی یک فرد موفق است (سلطانی^۱ و همکاران، ۲۰۱۳). یکی از عواملی که با صمیمیت در ارتباط است کنترل عواطف^۲ در زوجین است، بدین ترتیب که زوجینی که کنترل عاطفه دارند از رضایت زناشویی و سازگاری زناشویی بالایی برخوردار می‌شوند که این سبب صمیمیت بین زوجین می‌شود (مازوکا^۳ و همکاران، ۲۰۱۹؛ زرگر^۴ و همکاران، ۲۰۱۹؛ نامدار و سرابیان^۵، ۲۰۲۰؛ همتی، ۱۴۰۰).

ظرفیت کنترل عاطفه، مانند کنترل توجه، یکی از قوای شناختی در نظر گرفته می‌شود (واس^۶، ۲۰۲۱). کنترل عاطفی هر ۳ جنبه پیشنهادی کنترل شناختی را تشکیل می‌دهد: به‌روزرسانی، بازداری و تغییر که در زمینه‌های عاطفی اعمال می‌شود (اشویزر^۷ و همکاران، ۲۰۲۰). یکی از عواملی که در زندگی زناشویی بسیار تأثیرگذار و حائز اهمیت است کنترل عاطفه است، کنترل عاطفه به معنی برگرداندن آرامش به خود و دور کردن افسردگی و ناامیدی از خود و همچنین مسئولیت‌داشتن در قبال هیجان‌ها است (شوئن^۸، ۲۰۱۸). بنا بر بررسی‌های انجام‌شده اگر تعادل در کنترل عواطف برهم‌ریزد در واقع سبب برهم ریختن در روابط بین افراد می‌شود و روابط را دچار تعارض می‌کند. کنترل عواطف به فرد این امکان را می‌دهد که عواطف خود را به‌طور صحیح تشخیص دهد و به‌طور مؤثر در روابط ابراز کند. این بروز عاطفه سبب سازگاری در روابط شود و این امر سبب رضایت روابط زناشویی، سازگاری و صمیمیت بین زوجین می‌شود (گالگوس و همکاران، ۲۰۱۷).

بنا به نظر میرگین و کواردوا^۹ (۲۰۰۷) مهارت‌های کنترل هیجان و عواطف می‌تواند از طریق تأثیر بر صمیمیت زناشویی بر رضایت زوجین اثر بگذارد. نکته‌ای که همواره در ارتباط بین متغیرهایی روان-شناختی وجود دارد این است که عوامل روان‌شناختی همواره به شکل ساده و خطی منجر به ایجاد آسیب‌های روان‌شناختی نمی‌شوند و در این زمینه باید به نقش تعاملی و واسطه‌ای متغیرهای دیگر نیز توجه ویژه داشت. چنانچه گفته شد صمیمیت زوجین با سازگاری زناشویی در ارتباط بوده و همچنین بین کنترل عواطف و صمیمیت زناشویی نیز ارتباط وجود دارد و با توجه به اینکه صمیمیت زناشویی متغیری

^۱. Soltani

^۲. affective control

^۳ Mazzuca

^۴. Zargar

^۵. Namdar & Sarabian

^۶. Wass

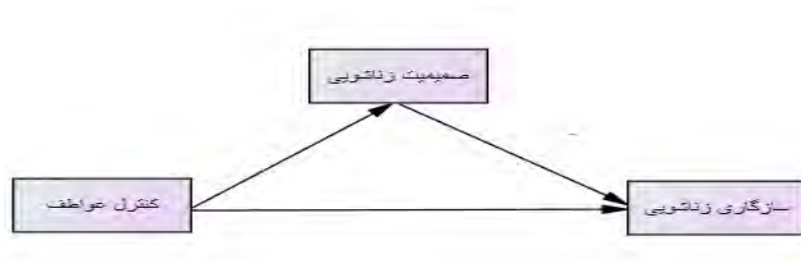
^۷. Schweizer

^۸. Schoen

^۹. Mirgain & Cordova

است که هم با کنترل عواطف و هم با سازگاری زناشویی در ارتباط است می‌توان آن را به‌عنوان یک متغیر واسطه‌ای در نظر گرفت که می‌تواند در ارتباط کنترل عواطف با سازگاری زوجهین اثرگذار باشد. با توجه به اهمیت نقش روابط زوجین در بنیان خانواده و همین‌طور جامعه و نبود مطالعات کافی با توجه به در نظر گرفتن متغیرهای سازگاری زناشویی، صمیمیت زوجین و کنترل عواطف، هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی با توجه به نقش میانجی صمیمیت زناشویی بود.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

روش پژوهش

پژوهش حاضر به‌لحاظ هدف از نوع بنیادی، به‌لحاظ رویکردی نظری از نوع کمی و به‌لحاظ روش از نوع پژوهش همبستگی از نوع الگویابی تحلیل مسیر است. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی افراد متأهل شهر کرج در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ را شامل می‌شد. درباره حجم نمونه در پژوهش‌های مربوط به روش مطالعه همبستگی از نوع الگویابی تحلیل مسیر نظرات گوناگون وجود دارد ولی همه بر این موضوع توافق دارند که الگویابی تحلیل مسیر، شبیه تحلیل عامل از فنون آماری است که با نمونه بزرگ قابل اجرا است (تاباکنیک و فیدل^۱، ۲۰۰۱). بومسما^۲ (۱۹۸۳) تاباکنیک و فیدل (۲۰۰۱) حداقل حجم ۲۰۰ نفر را برای برازش مدل کافی دانسته‌است. گروه نمونه در پژوهش حاضر شامل ۲۲۰ نفر (پس از حذف داده‌های ۱۳ نفر که به‌طور ناقص به پرسشنامه‌ها پاسخ داده‌بودند) بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. همچنین طبق نظر هومن (۱۳۹۷) و کلاین (۲۰۱۶) نیز حداقل ۲۰۰ نفر حجم گروه نمونه برای برازش مدل مناسب گزارش شده‌است.

^۱. Tabachnick & Fidell

^۲. Boomsma

جهت جمع‌آوری اطلاعات پژوهش، پرسشنامه‌ها با استفاده از سایت پرس‌لاین به لینک تبدیل شده و در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی در اختیار افراد متأهلی که حداقل ۵ سال از ازدواج ایشان گذشته بود قرار گرفت. در لینک ارسال شده برای گروه نمونه، محدودیت‌هایی جهت پاسخگویی ایجاد گردید و از افرادی که لینک را مشاهده می‌کردند تقاضا شد که صرفاً اگر ساکن شهر کرج و همچنین متأهل هستند پرسشنامه‌ها را تکمیل کنند. به شرکت‌کنندگان در مورد محرمانه ماندن اطلاعات توضیحات لازم ارائه و اعتماد آنان جهت شرکت در پژوهش جلب شد. معیارهای ورود به پژوهش شامل گذشت ۵ سال از ازدواج و رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش و معیار خروج از پژوهش نیز ناقص بودن اطلاعات ارائه شده و مدت زمان تأهل کمتر از ۵ سال بود.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه کنترل عواطف^۱: این پرسشنامه برای ارزیابی میزان کنترل افراد بر عواطف خود توسط ویلیامز^۲ و همکاران (۱۹۹۷) تهیه شد و شامل ۴۲ سؤال است و ۴ زیر مقیاس خشم، خلق افسرده، اضطراب و عاطفه مثبت را در برمی‌گیرد. اعتبار درونی و بازآزمایی آزمون در پژوهش ویلیامز و همکاران (۱۹۹۷) به ترتیب برای نمره کلی مقیاس ۰/۹۴ و ۰/۷۸ و برای زیر مقیاس خشم ۰/۷۲ و ۰/۷۳، زیر مقیاس خلق افسرده ۰/۹۱ و ۰/۷۶، زیر مقیاس اضطراب ۰/۸۹ و ۰/۷۷ و زیر مقیاس عاطفه مثبت ۰/۸۴ و ۰/۶۶ به دست آمده است. پرسشنامه برای افراد بالای ۱۵ سال مناسب است و پاسخ‌ها در یک طیف لیکرت از به شدت مخالفم تا به شدت موافقم تنظیم و نمره‌گذاری می‌شود. افرادی که در این مقیاس نمره بالاتری کسب کنند مهارت کمتری در کنترل عواطف خود دارند (ویلیامز و همکاران، ۱۹۹۷).
 طهماسبیان و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی این پرسشنامه را هنجاریابی و اعتبار و روایی درونی و بیرونی آن را بررسی کرده‌اند. نتایج همسانی درونی این پرسشنامه با محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۸۴ به دست آمده و نتایج همبستگی آزمون در بین خرده مقیاس‌های آزمون و بین سؤالات پرسشنامه در سطح اطمینان ۰/۰۱ معنادار بوده است. ثبات درونی نمره کل این آزمون براساس نمونه پژوهشی حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ محاسبه شد.

^۱. Affective Control Scale (ACS)

^۲. Williams

پرسشنامه صمیمیت زناشویی^۱: پرسشنامه صمیمیت زناشویی توسط تامپسون و واکر ساخته شده و ابزاری ۱۷ سؤالی است که برای سنجش مهر و صمیمیت تهیه شده است. این ابزار جزئی از یک مقیاس بزرگتر است که چندین بعد صمیمیت را دربرمی گیرد، اما توسط تامپسون و واکر (۱۹۸۹)، سازندگان آن به عنوان مقیاس مستقلی گزارش شده است.

نمره آزمودنی از طریق جمع نمرات و تقسیم آن بر عدد ۱۷ به دست می آید. نمره هر سؤال عددی بین ۱ تا ۷ است. دامنه نمره کل بین ۱۷ تا ۱۱۹ و نمره بالاتر نشانه‌ی صمیمیت بیشتر است. اگر نمره فرد بین ۱۷ تا ۵۱ باشد صمیمیت کم، بین ۵۲ تا ۸۵ صمیمیت متوسط و بین ۸۶ تا ۱۱۹ صمیمیت بالا است. پرسشنامه صمیمیت زناشویی تامپسون، در ایران توسط ثنایی (۱۳۷۹) ترجمه و سپس توسط ۱۵ نفر از استادان مشاوره و ۱۵ زن و شوهر بررسی و روایی محتوای آن تأیید شده است.

ضریب پایایی این پرسشنامه با بررسی داده‌های ۱۰۰ زوج در اصفهان ۰/۹۶ به دست آمد. نعیم (۱۳۷۸) برای بررسی پایایی پرسشنامه از دو روش آلفای کرونباخ و تصنیف استفاده کرده است که با هر دو روش پایایی مقیاس ۰/۹۶ به دست آمد (ثنایی، ۱۳۷۹). ثبات درونی نمره کل این آزمون بر اساس نمونه پژوهشی حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۶ محاسبه شد.

پرسشنامه سازگاری زناشویی^۲: پرسشنامه سازگاری زناشویی توسط گراهام اسپانیر (۱۹۷۶) تهیه شده است و شامل ۳۲ سؤال است. این پرسشنامه سازگاری دوفره را می‌سنجد و شامل ۴ بعد رضایت زوجی، همبستگی زوجی، توافق زوجی و ابراز محبت هست. نمره‌گذاری بر اساس طیف لیکرت است و نمره کلی بین ۰ تا ۱۵۱ است که کسب نمره ۱۰۰ یا بیش‌تر در آزمون به معنی سازگاری زوجین و کسب نمره کم‌تر از صد به معنای وجود مشکل در رابطه زناشویی و ناسازگاری زوجین است. اسپانیر (۱۹۷۸) پایایی ۰/۹۶ را از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل این مقیاس به دست آورد و همسانی درونی برای خرده‌مقیاس‌های رضایت زناشویی ۰/۹۴، همبستگی زناشویی ۰/۷۱، توافق زوجی ۰/۹۰ و ابراز محبت ۰/۷۳ به دست آمد. کری و همکاران (۱۹۹۳) اعتبار این مقیاس رو بررسی کردند و به همسانی درونی ۰/۹۵ دست یافتند. در پژوهشی دیگر ملازاده و همکاران (۱۳۸۱) با روش بازآزمایی بر روی ۹۲ نفر و در فاصله زمانی ۳۷ روز، اعتبار ۰/۸۶ و آلفای کرونباخ ۰/۸۹ را برای این مقیاس به دست آوردند. پایایی نیز با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۳ محاسبه شد. حاج ابولزاده (۱۳۸۱) پژوهشی با هدف تعیین

^۱. Marital Intimacy Scale (MIS)

^۲. Dyadic Adjustment scale (DAS)

ضریب پایایی این مقیاس با روش باز آزمایشی انجام داد. پژوهش در فاصله زمانی یک هفته بر روی نمونه‌ای شامل یک زوج انجام شد. ضریب همبستگی کل بین نمرات مردان و زنان طی دوبار اجرا ۰/۸۱ و در مقیاس رضایت زناشویی ۰/۶۸، همبستگی زناشویی ۰/۸۱، توافق زناشویی ۰/۷۷ و ابراز محبت ۰/۷۸ و آلفای کرونباخ پژوهش نیز ۰/۸۵ به دست آمد. این مقیاس با سازگاری زناشویی لاک والاس همبستگی دارد و از روایی همزمان برخوردار است. ثبات درونی نمره کل این آزمون بر اساس نمونه پژوهشی حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۴ محاسبه شد.

یافته‌ها

میانگین سنی و انحراف معیار شرکت‌کنندگان پژوهش $33/73 \pm 12/63$ بود. ۱۵/۵٪ از آزمودنی‌ها مرد و ۸۴/۵٪ نیز زن بودند. ۲۷/۷٪ از آزمودنی‌ها تحصیلات در سطح دیپلم، ۱۱/۴٪ تحصیلات در سطح کاردانی، ۴۰/۹٪ تحصیلات در سطح کارشناسی و ۲۰٪ نیز تحصیلات در سطح کارشناسی ارشد و دکتری داشتند. ۲۰٪ از گروه نمونه بدون فرزند، ۳۷/۳٪ یک فرزند، ۳۱/۴٪ دو فرزند، ۱۰/۵٪ سه فرزند و ۰/۹٪ نیز ۴ فرزند داشتند.

جدول ۱. یافته‌های توصیفی مقیاس‌های مطالعه

شاخص آماری مقیاس	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
کنترل عواطف	۲۲۰	۱۵۳/۱۹	۲۷/۲۳	۰/۳۵	۰/۸۷
صمیمیت زناشویی	۲۲۰	۸۷/۸۳	۲۲/۸۴	-۰/۶۶	-۰/۴۸
سازگاری زناشویی	۲۲۰	۱۰۳/۰۸	۲۲/۸۷	-۰/۷۷	۰/۲۰

میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش در جدول فوق نشان داده شده است. همچنین طبق جدول فوق، ارزش‌های چولگی و کشیدگی نشان می‌دهد که متغیرهای پژوهش توزیع نرمال دارند.

یکی از مفروضه‌های الگویابی تحلیل مسیر نرمال بودن توزیع چندمتغیری است. برای این منظور در نرم‌افزار AMOS از ضریب کشیدگی چند متغیری مardia استفاده می‌شود. بنتلر^۱ (۲۰۰۵) پیشنهاد می‌کند که مقادیر بزرگ‌تر از ۵ برای ضریب مardia نشان‌دهنده توزیع غیر نرمال داده‌ها است (بیرن^۲، ۲۰۱۰). مقدار ضریب مardia برای داده‌های پژوهش حاضر برابر با ۳/۴۱ است که نشان می‌دهد مفروضه

^۱. Bentler

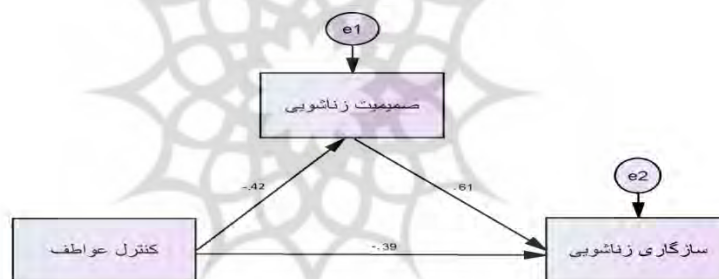
^۲. Byrne

نرمال بودن چندمتغیره برقرار است. برای بررسی نرمال بودن تک متغیری یک معیار کلی توصیه می‌کند که چنانچه کجی و کشیدگی در بازه (۲، -۲) نباشند داده‌ها از توزیع نرمال برخوردار نیستند.

جدول ۲. شاخص‌های برازش الگوی پژوهش

نام شاخص	شاخص‌های برازش	
$\frac{\chi^2}{df}$	مقدار	حد مجاز
ریشه میانگین خطای برآورد ^۱ (RMSEA)	۲/۴۳	کمتر از ۳
برازندگی تعدیل یافته ^۲ (CFI)	۰/۰۴	کمتر از ۰/۱
برازندگی نرم شده ^۳ (NFI)	۰/۹۶	بالاتر از ۰/۹
نیکویی برازش ^۴ (GFI)	۰/۹۳	بالاتر از ۰/۹
نیکویی برازش تعدیل شده ^۵ (AGFI)	۰/۹۵	بالاتر از ۰/۹

شکل ۲. مدل پژوهش در حالت ضرایب استاندارد شده

براساس داده‌های جدول ۱ مشخص می‌شود که شاخص کجی و کشیدگی هیچ‌یک از نشانگرها خارج از بازه (۲، -۲) نیست و بنابراین می‌توان آن‌ها را نرمال یا تقریب نرمال در نظر گرفت. جهت بررسی عدم وجود هم‌خطی بین متغیرهای مستقل از شاخص تحمل و عامل تراکم واریانس استفاده شد و با توجه به اینکه مقدار شاخص تحمل واریانس متغیرها نزدیک به ۱ و مقدار عامل تراکم واریانس متغیرها کمتر

^۱ Root Mean Square Error Approximation (RMSEA)

^۲ Comparative Fit Index (CFI)

^۳ Normed Fit Index (NFI)

^۴ Goodness of Fit Index (GFI)

^۵ Goodness of Fit Index (AGFI)

^۶ Root Mean Square Error Approximation (RMSEA)

از ۲ بود لذا بین متغیرهای پیش‌بین اثر هم‌خطی وجود نداشت. پس از تأیید مفروضه‌ها از الگویابی تحلیل مسیر استفاده شد که نتایج مربوط به اجرای مدل ابتدایی در حالت استاندارد به همراه برخی از مهم‌ترین شاخص‌های برازش مدل ابتدایی در شکل و جدول زیر ارائه شده است. نتایج شاخص‌های برازش در جدول ۲ نشان می‌دهد الگوی پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار است.

جدول ۳. ضرایب و معناداری اثرات مستقیم متغیرهای پژوهش

متغیر ملاک	متغیر پیش بین	نوع اثر	ضریب استاندارد نشده	β استاندارد شده	t	p-value
سازگاری زناشویی	کنترل عواطف	مستقیم	-۰/۷۶	-۰/۳۹	-۴/۸۲	۰/۰۰۱
صمیمیت زناشویی	کنترل عواطف	مستقیم	-۰/۶۳	-۰/۴۲	-۴/۹۷	۰/۰۰۱
سازگاری زناشویی	صمیمیت زناشویی	مستقیم	۰/۹۵	۰/۶۱	۶/۵۳	۰/۰۰۱

آنچه از نتایج جدول فوق برمی‌آید این است که کنترل عواطف بر سازگاری زناشویی و صمیمیت زناشویی زوجین تأثیر معنادار داشته است. رابطه کنترل عواطف با سازگاری زناشویی زوجین به شکل مستقیم برابر ($t = -4/82$ و $\beta = -0/39$) و رابطه کنترل عواطف با صمیمیت زناشویی زوجین به شکل مستقیم برابر ($t = -4/97$ و $\beta = -0/42$) است. همچنین نتایج جدول فوق نشان می‌دهد که صمیمیت زناشویی بر سازگاری زناشویی زوجین تأثیر معنادار داشته است. رابطه صمیمیت زناشویی با سازگاری زناشویی زوجین به شکل مستقیم برابر ($t = 6/53$ و $\beta = 0/61$) است. جهت بررسی نقش میانجی صمیمیت زناشویی در رابطه بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی زوجین از آزمون سوبل استفاده شد که نتایج حاصل از آن در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. ضرایب و معناداری اثرات غیرمستقیم کنترل عواطف بر سازگاری زناشویی زوجین

متغیر ملاک	متغیر پیش‌بین	نوع اثر	ضریب استاندارد نشده	β استاندارد شده	آماره سوبل	p -value
کنترل عواطف						
سازگاری	(به واسطه	غیرمستقیم	-۰/۶۰	-۰/۲۶	۳/۱۴	۰/۰۰۱
زناشویی	صمیمیت					
	زناشویی)					

جهت بررسی اثر متغیر میانجی صمیمیت زناشویی در رابطه بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی زوجین، از آزمون سوبل استفاده گردید. یک روش مورد استفاده برای سنجش معنی‌داری اثر متغیر واسطه آزمون سوبل (۱۹۸۲) است که مستقیماً معنی‌داری ab را نسبت به توزیع بهنجار Z با استفاده از خطای استاندارد متغیر میانجی می‌سنجد. بدین ترتیب که پس از تقسیم حاصل ضرب دو ضریب غیراستانداردی که مسیرهای متغیر واسطه را تشکیل می‌دهند بر خطای استاندارد این حاصل ضرب، نسبت به دست‌آمده با جدول توزیع بهنجار مقایسه می‌شود؛ اگر نسبت به دست‌آمده بزرگ‌تر از $1/96$ باشد نتیجه گرفته می‌شود که اثر متغیر میانجی معنی‌دار است. آنچه از نتایج جدول فوق برمی‌آید این است که کنترل عواطف اثر غیرمستقیم به واسطه صمیمیت زناشویی بر سازگاری زناشویی زوجین داشته است، بنابراین فرضیه مطرح شده در ارتباط با وجود رابطه غیرمستقیم بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی زوجین با میانجی‌گری صمیمیت زناشویی با ۹۵ درصد اطمینان تأیید می‌شود ($p\text{-value} < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه بین کنترل عواطف با سازگاری زناشویی با نقش میانجی صمیمیت در زوجین بود. نتایج آماری نشان داد که بین کنترل عواطف و سازگاری زناشویی رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد که همسو با پژوهش انجام شده توسط فلیپوویچ و همکارانش (۲۰۱۶) بود. زوجین احساسات مختلفی را تجربه می‌کنند و به اشتراک می‌گذارند، این احساسات مشترک به هماهنگی کردن تعاملات رابطه آن‌ها کمک می‌کند و این هماهنگی عاطفی به طور قابل توجهی درک متقابل و انسجام بین فردی را افزایش می‌دهد و می‌تواند منجر به رضایت زناشویی بالاتر شود و رضایت زناشویی سبب بالا رفتن سازگاری زناشویی می‌شود (مازوکا و همکاران، ۲۰۱۹). بنا به نظر پژوهشگران رضایت

زناشویی را می‌توان به جای سازگاری زناشویی به کار برد (اونال و اکگون، ۲۰۲۰)، بنابراین کنترل و تنظیم عواطف در زوجین سبب استحکام و بهبود رابطه بین آن‌ها می‌شود و این امر سازگاری زناشویی را افزایش می‌دهد. به‌طورکلی، زوج‌هایی که دارای بی‌ثباتی هیجانی هستند، شرکای نامطلوب در نظر گرفته می‌شوند درحالی‌که آن‌هایی که کنترل و تنظیم هیجان مناسب‌تری دارند روابط شادتر دارند و سازگاری زناشویی در آن‌ها بالاتر است (زرگر و همکاران، ۲۰۱۹).

همچنین نتایج نشان داد که بین کنترل عواطف و صمیمیت در زوجین روابط معنی‌داری وجود دارد که با نتایج مطالعات سلطانی و همکاران (۲۰۱۳) و داوود وندی و همکاران (۲۰۱۸) همسو بود. بر اساس آنچه گفته شد کنترل هیجان سبب افزایش رضایت زناشویی می‌شود و صمیمیت زوجین نیز افزایش می‌یابد. کنترل هیجان مجموعه‌ای از فرایندها است که فرد ممکن است از آن‌ها برای فراخوانی هیجان مثبت یا منفی، حفظ آن هیجان، کنترل یا تغییر آن استفاده کند. کنترل هیجان به‌عنوان فرآیندی در نظر گرفته می‌شود که فرد از طریق آن احساسات خود را تعدیل می‌کند تا به انتظارات محیطی آگاهانه و ناخودآگاه پاسخ دهد (نامدار و سرابیان، ۲۰۲۰). یکی از این انتظارات محیطی روابط بین زوجین است؛ بنابراین هر چه فرد کنترل هیجانی بالاتری داشته باشد نسبت به روابط زناشویی از نظر هیجانی بهتر پاسخگو است و در نتیجه رضایت و صمیمیت زوجین در این افراد افزایش می‌یابد. پس کنترل هیجان می‌تواند انسجام بین فردی را ارتقا دهد و منجر به رضایت زناشویی و صمیمیت بین زوجی بالاتر شود (مازوکا و همکاران، ۲۰۱۹). و همچنین طبق نتایج آماری مشخص شد که صمیمیت در زوجین با سازگاری زناشویی رابطه مستقیم و معنی‌داری دارد که همسو با پژوهش‌های انجام شده توسط وانگر و همکاران (۲۰۲۰)، مازوکا و همکاران (۲۰۱۹) و همتی (۱۴۰۰) بود.

یکی از عواملی که بستر رفع نیازهای عاطفی افراد را فراهم می‌کند ازدواج است. صمیمیت زناشویی یکی از ضروریات زندگی زناشویی و درعین‌حال از ویژگی‌های بارز یک ازدواج موفق و شاد است. عمق صمیمیتی که افراد در روابط خود ایجاد می‌کنند تا حد زیادی به توانایی آن‌ها در برقراری ارتباط دقیق، مؤثر و واضح با افکار، احساسات، نیازها و خواسته‌های خود دارد؛ بنابراین یادگیری نحوه برقراری ارتباط مؤثر اولین گام در فرآیند ایجاد یا افزایش صمیمیت در هر رابطه است. عدم صمیمیت باعث افزایش تعارضات و کاهش صمیمیت در روابط زناشویی و ایجاد مشکلات عاطفی و روانی می‌شود؛ بنابراین صمیمیت زناشویی بین زوجین عامل مهمی در ایجاد یک ازدواج پایدار است (فرهادی و همکاران،

۲۰۲۰). صمیمیت زوجین از مؤلفه‌های مهم ضروری برای بهبود روابط زناشویی است. روابط صمیمانه بین زوجین به عنوان وسیله مبادله و ارضای متقابل نیازهای عاطفی و روانی به شکل قابل قبول و پیش‌بینی‌کننده می‌تواند باعث تقویت رابطه عاطفی و سازگاری زناشویی شود. ارتباطات زوجین از طریق کنترل احساسات منفی و کاهش تعارضات زناشویی منجر به بهبود صمیمیت عاطفی زوجین می‌شود.

شواهد پژوهشی حاکی از آن است که افزایش سازگاری و صمیمیت در بین زوج‌ها می‌تواند نقش مهمی در سازگاری زناشویی و ثبات زندگی مشترک داشته باشد. گاتمن، ارتباط مؤثر را مهم‌ترین مهارت زوج‌ها می‌داند و معتقد است کسانی که رابطه مؤثر دارند، می‌توانند به تأیید متقابل برسند و به نیازهای همسرشان گوش دهند و به طور غیرتدافعی به آن‌ها پاسخ دهند و هنگامی که سوء تفاهم پیش می‌آید، روی مشکل تمرکز می‌کنند و رابطه مسالمت‌آمیزی برقرار می‌کنند. سازگاری زناشویی یک موقعیت روانی است که به خودی خود به وجود نمی‌آید، بلکه کسب آن مستلزم تلاش زوجین و فراگیری مهارت‌هایی است (ترکشدوز و همکاران، ۲۰۲۱).

در نهایت صمیمیت در زوجین نقش میانجی در رابطه بین کنترل عواطف و سازگاری زناشویی ایفا می‌کند. با توجه به یافته‌های پژوهش که کنترل عواطف اثر غیر مستقیم به واسطه‌ی صمیمیت زناشویی بر سازگاری زناشویی زوجین داشته است می‌توان این گونه تبیین کرد که کنترل عواطف پایین و ابراز مدیریت نشده عواطف و هیجانات بر روی صمیمیت زوجین اثر می‌گذارد؛ زیرا ناتوانی در مدیریت عواطف مانند سدی بین همسران عمل می‌کند و مانع نزدیکی آن‌ها به یکدیگر می‌شود. در این حالت فرد برای اینکه در مقابل عواطف کنترل نشده همسرش قرار نگیرد سعی می‌کند فاصله را از او حفظ کند. او در واقع دچار ترس از صمیمیت با همسر به منظور جلوگیری از تعارض و تنش در رابطه می‌شود. در چنین رابطه‌ای به اشتراک‌گذاری خود در رابطه بین زوجین اتفاق نمی‌افتد و همسران صمیمیت کمی را در رابطه تجربه می‌کنند.

بالعکس وقتی همسران کنترل عواطف خوبی داشته باشند مانع و ترسی برای صمیمیت وجود ندارد و زوجین توانایی ایجاد تعاملی صمیمانه را خواهند داشت. از طرفی وقتی صمیمیت زوجین در حد مطلوبی باشد همسران بهتر می‌توانند شرایط و موقعیت‌های بحرانی را تحمل کنند و قدرت انطباق بیش‌تری پیدا می‌کنند و بنابراین صمیمیت زوجین باعث سازگاری زناشویی می‌شود. می‌توان گفت صمیمیت زوجین با تأثیرپذیری از کنترل عواطف روی سازگاری زوجین تأثیر می‌گذارد و همانند پلی موجب ارتباط

کنترل عواطف و سازگاری زناشویی می‌شود. به‌طورکلی هر قدر که زوجین در کنترل عواطف مهارت بیشتری داشته باشند ممکن است صمیمیت بیشتری تجربه کرده و در نهایت سازگاری بهتری با همدیگر داشته باشند. در این پژوهش نیز متغیرهای مداخله‌گر از قبیل فرایندهای ذهنی و درونی نیز سبب تأثیر نحوه پاسخ‌گویی شرکت‌کنندگان به پرسشنامه شده است و همچنین خصوصیات شخصیتی و هوش گروه نمونه در نظر گرفته نشده است.

از جمله محدودیت‌های دیگر پژوهش حاضر این بود که به دلیل شیوع بیماری کرونا، امکان نمونه‌گیری به شکل تصادفی وجود نداشت و نمونه‌گیری به روش دردسترس انجام شد. در پایان پیشنهاد می‌شود جهت تعمیم‌پذیری بیشتر نتایج علاوه بر استفاده از روش‌های دیگر نمونه‌گیری، مطالعاتی در نمونه‌هایی با ویژگی‌های جمعیت‌شناختی دیگر انجام شود. براساس یافته‌های پژوهش لازم است که در رابطه با عوامل تأثیرگذار مانند کنترل عواطف و صمیمیت زناشویی که موجب اثرگذاری بر صمیمیت زوجین می‌شود مداخله شکل گیرد تا نسبت به ارتقا صمیمیت بین زوجین اقدام شود.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: پژوهش حاضر مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه بین‌المللی امام خمینی^(۹) قزوین است. ملاحظات اخلاقی از جمله اصول رازداری و محرمانه ماندن اطلاعات هویتی در این پژوهش کاملاً رعایت شده است.

حامی مالی: این پژوهش بدون حامی مالی و با هزینه شخصی نویسندگان انجام شده است.

تضاد منافع: انجام این پژوهش برای نویسندگان هیچ تضاد منفعی به دنبال نداشته است و نتایج آن کاملاً شفاف و بدون سوگیری گزارش شده است.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از تمامی عزیزانی که ما را در انجام این پژوهش کمک کردند تشکر و قدردانی می‌شود.

دسترسی به داده‌ها: داده‌هایی که از این مطالعه پشتیبانی می‌کنند به دلیل عمومی نبودن داده‌ها در قابل دسترس نیست. در صورت تقاضا با ایمیل s.keshavarz@soc.ikiu.ac.ir تماس بگیرید.

منابع

- ابوعبدالله الحاکم، محمدبن عبدالله. (۱۴۱۱ق). المستدرک علی الصحیحین للحاکم. مطالعه عبدالقادر عطاء المصطفی. دارالکتب العلمیه. {لینک}
- همتی، طاهره. (۱۴۰۰). پیش‌بینی صمیمیت جنسی و سازگاری زناشویی بر اساس کیفیت زندگی در زوجین مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره شهر کرمانشاه. دستاوردهای نوین در مطالعات علوم انسانی، ۳۷(۴)، ۱۱۰-۱۲۰. [لینک]
- هومن، حیدرعلی. (۱۳۹۷). مدل‌یابی معادلات ساختاری با کاربرد نرم افزار لیزرل. سمت، تهران. [لینک]

References

- Aghamiri, N & Vaziri, S. (2019). Prediction of psychological well-being based on marital intimacy, resilience, and mental health of couples in Tehran. *Avicenna Journal of Neuro Psycho Physiology*, 6(4), 203-210. 10.32598/ajnp.6.4.6 [Link]
- Ahmadi, L., Panaghi, L., Sadeghi, M. S., & Zamani Zarchi, M. S. (2020). The Mediating Role of Personality Factors in The Relationship between Family of Origin Health Status and Marital Adjustment. *Journal of Research and Health*, 10(4), 239-248. 10.32598/JRH.10.4.1526.1 [Link]
- Choi, S. Y., Kim, H. R., & Myong, J. P. (2020). The mediating effects of marital intimacy and work satisfaction in the relationship between husbands' domestic labor and depressive mood of married working women. *International journal of environmental research and public health*, 17(12), 4547. 10.3390/ijerph17124547 [Link]
- Davood vandi, M., Nejad, S. N., & Farzad, V. (2018). Examining the effectiveness of gottman couple therapy on improving marital adjustment and couples' intimacy. *Iranian journal of psychiatry*, 13(2), 135. [Link]
- Farhadi, A., Salehin, S., Aghayan, S., Keramat, A., & Talebi, S. (2020). The effectiveness of reality therapy based on choice theory on marital intimacy and sexual satisfaction of newly married women. *Avicenna Journal of Nursing and Midwifery Care*, 28(2), 83-92. 10.30699/ajnm.28.2.83[Link]
- Filipović, S., Vukosavljević-Gvozden, T., & Opačić, G. (2016). Irrational beliefs, dysfunctional emotions, and marital adjustment: A structural model. *Journal of Family Issues*, 37(16), 2333-2350. <https://doi.org/10.1177/0192513X15572384> [Link]
- Gallegos, M. I., Murphy, S. E., Benner, A. D., Jacobvitz, D. B., & Hazen, N. L. (2017). Marital, parental, and whole-family predictors of toddlers' emotion regulation: The role of parental emotional withdrawal. *Journal of Family Psychology*, 31(3), 294. 10.1037/fam0000245 [Link]
- Jardavi, H. I., Jajarmi, M., & Akbari, H. (2022). The effect of social support on marital adjustment in hospital staff: The mediating role of self-control and

- resilience. *Social Determinants of Health*, 8, 1-10. 10.22037/sdh.v8i1.37041 [Link]
- Lee, M., Kim, Y. S., & Lee, M. K. (2021). The mediating effect of marital intimacy on the relationship between spouse-related stress and prenatal depression in pregnant couples: An actor-partner interdependent model test. *International journal of environmental research and public health*, 18(2), 487. 10.3390/ijerph18020487 [Link]
- Homan, Heydar Ali. (2017). *Modeling structural equations using Lisrel software*. Address, Tehran. [Text in Persian]. [Link]
- Kline R. Data preparation and psychometrics review. *Principles and practice of structural equation modeling (4th ed)*. New York, NY: Guilford. 2016; 64-96. [Link]
- Mazzuca, S., Kafetsios, K., Livi, S., & Presaghi, F. (2019). Emotion regulation and satisfaction in long-term marital relationships: The role of emotional contagion. *Journal of Social and Personal Relationships*, 36(9), 2880-2895. 10.1177/0265407518804452 [Link]
- Mirgain, S., A., & Cordova, J. V. (2007). Emotion skills and marital health: the association between observed and self reported emotion skills, intimacy and marital satisfaction. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 9(36), 983-1009. <https://doi.org/10.1521/jscp.2007.26.9.983> [Link]
- Namdar, A., & Sarabiyani, S. (2020). Relationship between emotional control and marital satisfaction in 20 to 45 years old boy in Torbat Heydarieh. *Journal of Social Sciences and Humanities Research*, 8(3). 10.24200/jsshr.vol8iss3pp%25p [Link]
- Schoen, E. (2018). Emotion regulation in the context of depression and unhealthy eating styles: A response to Paans et al. (2018). *Journal of psychosomatic research*, 110, 15-15. 10.1016/j.jpsychores.2018.04.006. [Link]
- Schweizer, S., Parker, J., Leung, J. T., Griffin, C., & Blakemore, S. J. (2020). Age-related differences in affective control and its association with mental health difficulties. *Development and psychopathology*, 32(1), 329-341. 10.1017/S0954579419000099. [Link]
- Soltani, A., Molazadeh, J., Mahmoodi, M., & Hosseini, S. (2013). A study on the effectiveness of emotional focused couple therapy on intimacy of couples. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 82, 461-465. 10.1016/j.sbspro.2013.06.293 [Link]
- Tarkeshdooz, Z. S., Jenaabadi, H., & Kord Tamini, B. (2021). The Effectiveness of Gottman Couple Therapy on Intimacy and Marital Adjustment of Couples with Marital Problems. *Razavi International Journal of Medicine*, 9(3), 44-49. 10.30483/RIJM.2021.254205.1054 [Link]
- Ünal, Ö., & Akgün, S. (2022). Conflict resolution styles as predictors of marital adjustment and marital satisfaction: An actor-partner interdependence model. *Journal of Family Studies*, 28(3), 898-913. 10.1080/13229400.2020.1766542 [Link]

- Wagner, S. A., Mattson, R. E., Davila, J., Johnson, M. D., & Cameron, N. M. (2020). Touch me just enough: The intersection of adult attachment, intimate touch, and marital satisfaction. *Journal of Social and Personal Relationships*, 37(6), 1945-1967. 10.1177/0265407520910791 [Link]
- Wass, S. V. (2021). The origins of effortful control: How early development within arousal/regulatory systems influences attentional and affective control. *Developmental Review*, 61, 100978. 10.1016/j.dr.2021.100978 [Link]
- Yavuz, M., & Yıkımsı, A. (2022). An investigation of the relationship between parental self-efficacy and marital adjustment levels of parents of disabled individuals: Parents of disabled individuals. *International Journal of Curriculum and Instruction*, 14(1), 378-403. [Link]
- Zargar, F., Bagheri, N., Tarrahi, M. J., & Salehi, M. (2019). Effectiveness of emotion regulation group therapy on craving, emotion problems, and marital satisfaction in patients with substance use disorders: A randomized clinical trial. *Iranian Journal of Psychiatry*, 14(4), 283. [Link]

